

Muntyán Eszter

A Szent Szellem törvénye, és szabadsága

„Az Úr a Szellem, s ahol az Úr Szelleme, ott szabadság van.” (2Korintus. 3,17 Csia Lajos fordítása szerint)

„Akiket pedig Isten Lelke (Szelleme) vezérel, azok Isten fiai.” (Róma. 8,14 az új fordítás szerint)

„Új szívet adok nektek, és új lelket (szellemet) adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek.

Az én lelkemet (szellememet) adom belétek, és azt művelem veletek, hogy rendelkezéseim szerint éljetez, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek.”(Ezékiel. 36,26-27 az új fordítás szerint)

Isten valamennyi ember szívét, életét, és határát ismeri. Épp ezért Ő dönti el, hogy az adott személy mit cselekedhet, és mit nem. Hol van az egyén azon határa, ameddig elmehet. Bennünk rész szerint van meg mind a tudás, mind pedig az ismeret, épp ezért nincs felhatalmazásunk a mások életére vonatkozó határokat megítélni. A mi feladatunk a másik embert békében, és tiszteletben tartani, szerintem ugyanis Isten mottója: élni, és élni hagyni, továbbá azzal foglalkozni, hogy nekünk magunknak mit szabad, és mit nem. Mi az ami még lehetséges, és mi az, ami már közel se megengedett. Ezeket felismerni, kizárólag a Szent Szellem segítségével, és tanácsadásával lehet.

Azt kell megértenünk, hogy az is bűn ha túllépjük személyre szabott szabadságunkat, hatáskörünket, más szóval, ha túlkapás történik. Például, Isten megtiltja valakinek hogy alkoholt igyon, ehhez képest az illető mégis iszogat. Ha tisztában vagyunk azzal mi tilos a számunkra, és mégis megcselekedszük, akkor attól a ponttól fogva már nem hivatkozhatunk tudatlanságra, ezért ítéletet vonunk magunkra.

A másik kihágás akkor történik, amikor valaki nem teszi meg azt amire egyébként Isten készíteti, mert vannak speciális dolgok, melyek elvégzésére egyedül mi vagyunk az alkalmas személyek. Isten azért helyezi ezt ránk, hogy érezzük a felelősség súlyát, s iparkodjunk nekieselkedve elvégezni feladatunkat. Amennyiben ez nem így történik, akárcsak a fent említett esetben, szintén ítéletet vonunk önnön fejünkre.

Az egyetlen jó, ami felülről származik: a Szent Szellemtől.

A mi testünkben lényünkben nincs semmi erényes, semmi jó, semmi erkölcsös, semmi tiszteletre méltó. Mi vagyunk a kereszténység azon generációja, melynek még

inkább Krisztus kell hogy legyen mindene mindenekben, ezért be kell látnunk, mennyire mérhetetlenül szükségünk van a Szent Szellemre, és nem pusztán azért, hogy elvegyük a vezetését, hanem azért is hogy az ő ereje által véghez is tudjuk vinni Isten akaratát. Ahhoz hogy a fent említett két esetben rejő csapdát elkerüljük, s ily módon megmeneküljünk a vétkezéstől, ismernünk kell a Szent Szellemet, illetve azt a törvényt melyet Ő bocsátott a rendelkezésünkre.

Az Ő szerepe az ószövetség folyamán is ugyanaz volt mint napjainkban, hiszen Isten ma, holnap, és mindörökké ugyanaz marad.

Ez a szerep pedig nem más, mint hogy megragadjon embereket akik neki engedve engedelmeskednek, eképp mozdítva előre Isten üdvrendjét és országát.

Igen, jóllehet Mózes által kaptunk törvényeket melyek Izrael életét szabályozták, és szabályozzák mind a mai napig, hiszen ezek a törvények a föld embereinek az életét szabályozzák, számos elemük a mai jogban is fellelhető. Isten rendet teremtett a káoszban, ezzel is elejét véve a túlkapásoknak.

Azt hiszem, nem kérdés hogy az ilyen jellegű szabályokra és merev életvezetésre azon gyermekeknek van szükségük, akik járatlanok nem hogy a mennyei, de még a földi élet törvényszerűségeiben is.

Szükség volt kihirdetni és parancsba foglalni Isten, és az egyén tiszteletét, továbbá a magán tulajdon sérthetetlen voltát.

Isten a lelkiismeretet célozta meg, jóllehet pontosan tudta hogy az emberi természet úgyis meg fogja taposni ezeket a szabályokat, majdpedig, utolsó lépésként magát az Urat is.

Ám még ebben az időben is támadtak olyan emberek, akik megértették hogy Isten szelleme irányítja a történéseket, s az Ő törvénye magasabb rendű mint az akkor lefektetett tíz parancsolat, ezért ezek a bátor, illetve mondhatni vakmerő emberek számos esetben követtek el számunkra logikátlan, épp ésszel felfoghatatlan dolgokat, amelyeknek azért meg volt az isteni, prófétai jelentőségük. Engedelmisségük nyíltan példázta, hogy inkább Istennek kell engedelmeskedni, mint bárki másnak. Kívánva kívánták a Szent Szellem hangját, jóllehet nem mindig értették mi történik körülöttük, és nem mindig értették meg az összefüggéseket, de azzal egyértelműen tisztában voltak hogy Isten engedelmisséget kíván tőlük. Ahhoz hogy mi is meg tudjuk tenni azt amit a Szellem ránk

bíz, mérhetetlen bizalom szükséges, akkora hogy a legfurcsább helyzetekben is így tudjunk szólni: Atyám, te tudod.

Életünknek nem szimplán erkölcsöt, és helyes viselkedést kell tükröznie, hanem feltétlen engedelmességet

Az én szabadságom, nem hasonlítható össze a másik ember szabadságával: annyira mérhetetlenül különbözőek vagyunk!

1. Más a vérmérsékletünk
2. Más a múltunk
3. Más családból származunk
4. Más hatások érték-érnek bennünket
5. Ezeket a hatásokat mindegyikünk másként reagálja le és dolgozza fel.
6. Mások a sebeink: ami neked karcolás, attól lehet, hogy én már üvöltök.

Isten ezt a milliányi tényezőt mind-mind figyelembe veszi, és ezek alapján dönti el, hogy mi válik hasznunkra vagy mi az ami egyenesen már káros, továbbá ne feledjük, mennyire különbözőek vagyunk szellemi értelemben is, épp ezért hivatattunk el eltérő szolgálatokra. Mindegyikünk különböző módokon készül fel feladatai és posztja betöltésére, ezért tanuló éveinknek száma épp oly eltérőek lehetnek, mint az Isten által kapott kiképző leckék sorozata. Egy valami azonban tény: felkészülésünk időszakai szabadság jegyében kell hogy teljenek.

Mások vállán áthajolva kíváncsiskodni felette illetlen dolog, és ezt azért tiltja számunkra Isten, nehogy megbotránozzunk, mert előfordulhat, hogy ilyenkor olyasmire lehetünk figyelmesek ami egyrészt nem ránk tartozik, másrészt pedig egy másodperc alatt kiborítana bennünket. Ne feledjük hogy ami a másiknak megengedett lehet, az nekem már egyenesen tiltott dolog. Mily könnyű megbotránozni! A botránozás akárcsak a törvénykezés és az irigység, az emberi természet zsigereiben van.

Mindezeket el kell kerülnünk. Hasznosabb világosságot kérni a saját életünkre Istentől, ezen kívül tisztában kell lennünk azzal, hogy kicsoda a Szent Szellem, milyen is ő valójában, és törvénye miként működik, mert az Ő hangja, indítása, tanítása, ösztökélése, felül ír minden földi törvényt.

Lássunk világosan! Ma minket Isten nem arra hív el, hogy szimplán jó polgárok, vagy épp

jó keresztények legyünk, hanem arra hogy együtt mozogjunk Szellemével.

Mit jelent ma jó kereszténynek lenni? Nyilván azt hogy az ember eljár egy Gyülekezetbe és betart pár etikett szabályt. Félre értés ne essék! Bibliai és szükséges dolognak tartom a közösségeket, melyeknek isteni módon kell funkcionálniuk. Életadó, és közösségápoló céllal hívta életre Isten az Egyházat, melynek Krisztusból kell táplálkoznia, Krisztusért kell léteznie. Tehát nem öncélúan, nem önmagáért, még csak nem is azért hogy ott aztán az emberek egymás életébe belekontárkodjanak.

Sajnos a mai Egyház köszönőviszonyban sincs a Szent Szellem szabadságának törvényével.

Kétségtelen, az életünk nem egyszerű! Elég ha csak az oltárra vagy a naponkénti keresztre gondolok, mely minden helyzetben helyes isteni döntést követel, mert számtalan döntés van mind mögöttünk, mind pedig előttünk

Számos esetben hajlamosak vagyunk ellenőrizni magunkat, helyesen hallottuk-e az Ő hangját,

de az istenfélelemnek nagyobbak kell lennie mint a bennünk meghúzódó emberi félelemnek, még akkor is ha a történések mögött nem tudjuk felfedezni hirtelen az Urat.

Ám ha egyértelműen biztosak vagyunk Benne hogy a Szent Szellem kér tőlünk valamit, akkor azt habozás nélkül cselekedjük meg!

Amit tudnunk kell, hogy minden mozdulatunknak következménye van minden élethelyzetben, akkor is ha cselekszünk, és akkor is, ha nem.

A Szellem gondolata élet és békesség.

Amikor igent mond az ember Istennek, az egész pontosan azt jelenti, hogy véletlenül sem önmagának él. A naponkénti igenek nyomán leszünk szellemileg elégedettek, és lesz szívünk számára békesség, s a naponkénti igenek nyomán válik belőlünk szellemi ember.

A Szent Szellem Szabadságot adott a számunkra.

Hogy mekkora szabadságot? Ezt úgy tudnám a legérzékletesebben megfogalmazni, hogy Isten rendelkezésünkre bocsátott egy kilométer szabadságot, , de ebből mi csak öt centit használunk. Miért? Mert mi azt hittük, nekünk ennyi jár, ennyi jut, végsősoron ennyi a megengedett. Mert valami iszonyatosan rossz dolog, félelmetes ítélet szakad ránk, ha túllépjük az emberi mércével ránk szabott mennyiséget.

Isten Szelleme korlátlan szabadságot ajándékozott nekünk. Ha valami okból nem

vagyunk képesek élni vele, ez pusztán azért lehetséges, mert félelmet és gátlásokat oltottak belénk,

de mint tudjuk a teljes szeretet kiűzi a félelmet. Magyarul az Isten iránti bizalom megöli a stresszt. Bátor szívvel cselekedni, csak Isten szeretetében meggyökerezve leszünk képesek.

Nem árt tudnunk azt is, hogy bizonyos általánosan elfogadott dolgok a Szent Szellem értelmezésében teljesen más értelmet nyernek. Ha a menny fényében kezdünk alapvető dolgokat vizsgálni, döbbenetes felfedezéseket tehetünk!

Isten ma új szótárat készít, és új tanításokat kíván belénk oltani.

Az egyik ilyen rendkívül fontos tanítás épp magáról a Szent Szellemről szól, hogy ne legyen félre értés menny és föld között, Isten és ember között.

Ő a történelem kezdete óta, nem csupán helyes kapcsolatra törekedett, hanem helyes kommunikációra is, amely tulajdonképpen nem más mint a normális kapcsolat alapja, hogy ha mond valamit szolgájának, valamiféle válasz reakciót is kapjon, ne csak tétovázást, vagy ami még ennél is rosszabb: siket füleket.

-ma olyan időszakban élünk, amikor az embereknek a szolgálatukba kell állítaniuk minden lépésüket, mert Isten országa oly közel van, ezért nem engedhető meg a tétlenség.

A dogmák ideje lejárt, egy olyan kor alkonyata ez, melyben az ész, és az emberi logika szabott irányokat, és célokat.

Ma azonban ideje hogy a Szent Szellem uralma kiteljesedjék, és törvénye az emberi szívekbe vésődjön!

Egy nagyszerű ember, Ezékiel szavain töprengtem annak idején nagyon sokat. Az rendben (gondoltam) hogy Isten új szívet ajándékoz nekünk, de minek írná az új szívekbe a régi tíz parancsolatot?

Most már tudom, hogy a Szent Szellem törvényére gondolt ott az Úr, mert mire másra is gondolhatott volna?

Újjászületésünk pillanatában új szívet kapunk, melybe rögtön beköltözik a Szent Szellem, és ott otthonra talál. Ezért vagyunk képesek kapcsolatot teremteni Vele, s hangját meghallani.

Isten újjá szül bennünket, és az Ő gyermekeivé válunk. Ám itt nem áll meg a történet. Pál apostol kijelenti hogy azok az emberek Isten fiai, akiket az Ő Szelleme vezérel.

Azt gondolom hogy a következő két dolog foglaltatik leginkább a Szent Szellem szabadsága és törvénye témakörbe:

Első hogy a Szent Szellem elfogadja az emberi különbözőségeket, és tiszteletben tartja azokat.

Ennek függvényében, Ő ad világosságot az egyénnek, hogy mit szabad, és mi tilos a számára. Ebben vájkálni, beleszólni, más embereknek nem megengedett. Tehát a Szent Szellem tiszteletben tart bennünket.

A másik terület az engedelmisség a Szent Szellem törvényének, akkor is ha azt mondja stop, akkor is ha azt mondja : menj.

Nekünk újjászületett hívőknek ismernünk kell annak a kornak az üzenetét, amelyben élünk, és el kell fogadnunk Isten prófétai kijelentéseit.

A Szent Szellem hatalma, uralma korlátlan, ezért nekünk sem szabad bátortalanoknak lennünk. Sajnos sokszor pont ez a bátortalanság oltja meg Isten Szellemét!

Legyünk állhatatosak, gyökerezzünk meg az Isten iránti szeretetben és bizalomban, hogy lépéseink, szinkronban legyenek a Szent Szellemmel, mert még ma is felhangzik a kérdés:

Kit küldjek el? Ki az aki odaadja szívét hogy megismerjen, és vakmerő szívvel kövessen engem?